

1/759 *Πατριάρχης Επιδιόρθωσις*
Εκδόσεις

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ,

ΑΘΛΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΚΡΗΤΗ, ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΣΤΙΑΣ, ΧΩΡΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΚΕΦΑΛΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ
10^η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ α. η ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ.

Συγγραψάσα μὲν πάλιν **ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ** τοῦ
ἐν τῇ νέᾳ σκῆτι διατελοῦντος τοῦ ἁγίου ὄρους
τοῦ Ἀθωνος κατὰ τὸ 1863.

Ἐκδοθεῖσα δὲ ἐπιμελείᾳ τῆς μητρὸς τοῦ ἁγίου,
ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ, δαπάνη δὲ τῶν λαβόντων
χάριτι, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου, καὶ διὰ
τῶν δυνάμεων αὐτοῦ παρὰ Θεοῦ.

ΑΘΗΝΑΙ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

1865.

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ!

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝ.

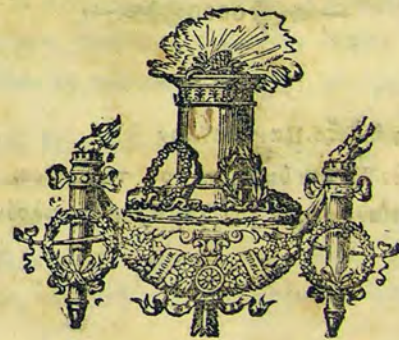
Ο σερβικός "Ψάλλων", ἄρ. 3

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ,

ΑΘΛΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΚΡΗΤΗ, ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΣΤΙΑΣ, ΧΩΡΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΚΕΦΑΛΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ
18^η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ αιώμῃ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ.

Συγγραφεῖσα μὲν πόμφ ἸΑΚΩΒΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ τοῦ
ἐν τῇ νέα σκῆτῃ διατελοῦντος τοῦ ἁγίου ὅρους
τοῦ Ἄθωνος κατὰ τὸ 1863.

Ἐκδοθεῖσα δὲ ἐπιμελεῖα τῆς μητρὸς τοῦ ἁγίου,
ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ, δαπάνῃ δὲ τῶν λαβόντων
χάρις, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου, καὶ διὰ
τῶν θανόντων αὐτοῦ παρὰ Θεοῦ.

ΑΘΗΝΑΙ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

1865.

Παντελεῖμον ἄρον σου, χεῖρας πρὸς τὸν Δεσπότην
τὸν ἐλεήμονα Θεόν, καὶ μόνον εὐεργέτην.
Καὶ ἐχδυσώπησον αὐτὸν ὑπὲρ τῶν σέ τιμώντων,
καὶ τὴν σεπτὴν σου ἑορτὴν παιδρῶς ἐπιτελούντων
ἰκέτευε διόμεθα, ὅπως ἐκλυτρωθῶμεν
κολάσεως τῆς ζοφερᾶς καὶ συγκαταχθῶμεν,
στάσεως τῆς ἐκδεξιῶν, καὶ καταξιωθῶμεν,
τῆς βασιλείας οὐρανῶν, ἅμα συνευφρανθῶμεν.

Νεομάρτυς ἐνδοξε Παντελεῖμον
Αἰτάξτε τὸν Κύριον ὑπὲρ τῶν σέ τιμώντων,
καὶ τὴν θείαν μνήμην σου λαμπρῶς ἐπιτελούντων

Ὁ Μικρὸς Ἑσπερινὸς, εἰς τὴν γίνεταί Ἀγρυπνία.

Προσόμδια ἤχος δ'.

ὡς γεναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν ἐσχάτοις διέλαμψας, τοῖς καιροῖς ὥσπερ ἥλιος, τὰ
τῆς γῆς πληρώματα ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Παντελεῖμον φω-
τίζων νῦν, διώκων νοσήματα, καὶ παρέχων τοῖς πιστοῖς,
ἱαμάτων χάρισμα, τοῖς ἐν πίστει σου, τὴν πανέορτον
μνήμην ἐκτελοῦσι, καὶ τιμῶσι τὴν σοφίαν σου, τὴν τῶν
λειψάνων αἰδομένη.

Φωτοδόχοις ἐλλάμψας, τῶν θαυμάτων παίνδοξε,
καταυγάζεις Κρήτην τε, καὶ Τιπάρινον, Παντελεῖμον ἑλ-
λάδα τε, τὴν ἐνεγκραμένην σε, φρικτωρίας δαδουχεῖς, καὶ
πληροῖς τὰ αἰτήματα, τῶν τὴν λάρνακα, τῶν σεπτῶν
σου λειψάνων προσιόντων, καὶ τὴν κόνιν λαμβανόντων,
εἰς ἰατρειάν ἐκ πίστεως.

Σκεῦος θεῖον τοῦ πνεύματος, καὶ δοχεῖον τῆς χάριτος
τοῦ θεοῦ πανένδοξε, ἐχηρμάτισας, ὅθεν βασάνους ὑπέμει-
νας, καὶ βίαιον θάνατον, διὰ πόθον τοῦ Χριστοῦ· οὐ ταῖς
θείαις ἐλλάμψεσιν αὐγαζόμενος, ὅλος φῶς ἀνεδείχθης
διὰ τοῦτο, τῶν παθῶν σκότος διώκεις, Παντελεῖμον πα-
νένδοξε.

Τοῦ Σωτῆρος τὸ πάθημα, ἐν μασχάλαις κρεμάμενος,
ἀθλοφόρε εἰκόνισας, καὶ ἀπέληφας, τὸν τῆς ἀθλήσεως
στέφανον, χειρὶ Παντοκράτορι, ὡς νομίμως ἐναθλῶν, καὶ
καρέχεις ἱαμὰ τοῖς τιμῶσι σε, καὶ τελοῦσιν ἐκ πόθου

τὴν σὴν μνήμην, τὴν πανεύσημον καὶ θείαν, Παντελε-
ήμον πανένδοξε.

Δόξα ἡχος δ'.

Γενναίως ἐν τῇ ἀθλήσει καρτεριῶν, ἀθλητὰ Χριστοῦ,
Παντελεῆμον νεόαθλε, ὑπέφερες ῥαβδισμοὺς καὶ μάστιγας,
στρεβλώσεις καὶ κάκωσιν, καὶ θάνατον βίαιον δοξάσας,
τὸν σὲ ἀντιδοξάσαντα Κύριον, καὶ τὴν τῶν θουμάτων ἐ-
νέργειαν βραβεύσαντα, καὶ νῦν συμβασιλεύεις αὐτῷ αἰω-
νίως αἰοῦντες· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν
τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν Θεοτόκion

Εἰς τὸν στίχον προσόμοια.

ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Δεῦτε οἱ ἐν δεινοῖς πιεζόμενι νόσοις, σορῶ τῇ τοῦ
ἐνδόξου, ἔλθετε νεόαθλου, καὶ ἴασι κομίσασθε.

Στίχος. Θουμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ασμασι λυγηροῖς ἠχύσωμεν κροτοῦντες, ἐν τῇ πανδή-
μῳ μνήμῃ, τοῦ νέου ἀθλοφύρου, στερέρω Παντελεήμονος.

στίχος. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τράπεζαν μυστικὴν, προτίθεται τοῖς πᾶσι, Παντελε-
ήμων νέος, ἐν τῇ αὐτοῦ ἀθλήσει, δεῦτε πιστοὶ τρυφήσωμεν.

Δόξα τριαδικῶν ὁμοιον.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, ἐκήρυ-
ξεν ὁ νέος, μάρτυς Παντελεήμων, ἵνα Θεὸν ἀχώριστον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν
τὸν Ζωοδότῃν, καὶ παύσαντα τὴν λύπην, παρήγε τῆς προ-
μήτορος.

Τὸ ἀπόλυτίκιον καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα· ψάλλομεν προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς ἡ'.
δευτεροῦντες αὐτά.

ἡχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἐν τῇ σεπτῇ ἑορτῇ, τοῦ νε-
οάθλου πόθῳ καὶ θερμῇ προθυμίᾳ κροτήσωμεν τοῖς ὕμνοις
βοῶντες αὐτῷ, Παντελεῆμον νεόαθλε, μὴ διαλείπης πρε-
σβεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην πι-
στῶς.

Εκ Τιπαρίνου τῆς νήσου, τὸ γένος ἔλκων σοφὴ, τῆς
Κρήτης λαμπρὸς γόνος, ἀνεφύης καὶ τέλος, ἀθλήσεως ἀνά-
σας ὑπὲρ Χριστοῦ, τὴν Ἑλλάδα ἠγίαςσας, τοῖς θουμασίοις
λειψάνουσιν τοῦ σεπτοῦ, οἷς παρέχεις τῆς προσφάουσιν.

Συνωνυμῆσας τῷ πάλαι Παντελεήμονι, νέος ὡσαύτως
ὥφθης, ἀθλητὴς κατὰ πάντα. μητρὸς σου ὑποθήκαις βασά-
νους δεινὰς, Παντελεήμων ὑπέμεινας, Ἀγαρηνῶν ἀσε-
βείας τὴν φλεγμονὴν διελέγξας ἀνδρικώτατα,

Επὶ τῇ θήκῃ λειψάνου τοῦ θείου μάρτυρος προσδράς
μωμεν ἐν πίστει, καὶ ληψώμεθα ῥῶσιν, ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων ὡς ἀληθῶς, πλημμυροῖ γὰρ ἰάματα, Παντελεήμων
ὁ νέος τοῖς εὐλαβῶς, προσιοῦσι τῇ σορῷ αὐτοῦ

Δόξα ἡχος πλ. β'.

Αγγέλους ἐπεισας καὶ ἀνθρώπους, ἀγγάλλεσθαι τοῖς
θουμασίοις σου, καὶ θουμάζειν τὴν καρτερίαν σου, Παν-
τελεῆμον νεόαθλε· ὡς ἀδάμας γὰρ ἵστατο ἀλόγητος ἐν

ταῖς μάστιξι τῶν ἀνόμων ἀπειλὰς μὴ πτοηθεῖς, μηδὲ κο-
λακαίαις καὶ ὑποσχέσεσι ματαίων ἀγαθῶν φθειρομένων,
πᾶσαν ἀντ' οὐδενὸς θείμενος τὴν ἐπίκληρον εὐκλειαν, ἐ-
σπευσας τῆς ἀνω ἐπιτυχεῖν κληρουχίας, καὶ καρτερίσας
μέχρι θανάτου, ἀμαραντίνῳ στέρει κατέσσεψας. Ὅθεν καὶ
ἡμεῖς συνελθόντες, τὴν μνήμην σου ἑορτάζομεν, ὅπως ταῖς
πρεσβείαις σου, ῥυσθώμεν κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ εὖ-
ροιμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσεισε.
ἄσσοδος. Φῶς ἱλαρόν. προήμ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Πρφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κύριος, πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα,
καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν, τίς ἀναγγελεῖ
ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ἡ-
μῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθή-
τωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ γίνεσθαι μοι μάρτυρες,
καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην
ἵνα γνῶτε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐ-
γένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι· ἐγὼ εἰμὶ ὁ
Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων, ἐγὼ ἀνήγγειλα
καὶ ἔσωσα· ὠνεῖδισα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος.
Ἰμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός ὅτι
ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου
ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέ-
γει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς· ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐ-
τῶν βῆσανος· ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθγᾶναι, καὶ

ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία
σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὀφει ἀνθρώ-
πων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης,
καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μέγала εὐεργετηθήσονται· ἔτι
ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἐκυτοῦ-
ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁ-
λοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς καὶ ἐν καιρῷ ἐ-
πισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν κα-
λάμῃ διαδραμῶνται· κρινούσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν,
καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν
ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτοῦ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός
αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ἰψίστῳ· διὰ τοῦτο λή-
ψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ
κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει
αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανο-
πλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν
εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ
περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπέκριτον· λήψεται ἀσπίδα
ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς
ρομφαίαν· συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παρά-
φρονας· πορεύοντες εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς
ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ
ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρης ῥιφθήσονται χάλαζαι, ἀγα-
νακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποτομοὶ δὲ συγκλύ-
σουσιν ἀποτόμους· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμειος,

καὶ ὡς λαίλαψ ἐκ λιμῆσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψῃ θρόνους δικαστῶν· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐν στίσεισθε οἱ κρατοῦντες πλῆθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ πλῆθους ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ἰψίστου.

Εἰς τὴν λιτὴν ιδιόμελα ἡχος α'.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν, καὶ ὀπλίτην Χριστοῦ ἀκμαΐ-
τατον, Παντελεήμονα τὸν νεόαθλον, φιλομάρτυρες εὐ-
φημήσωμεν· τὸ γὰρ σῶμα αὐτοῦ βασιάνοις ἀνυποίστοις
ἐκδοὺς, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης ὡς ἀδελφὸς στερρὸς γεν-
ναίως ὑπέμεινε, καὶ ἐν οὐρανοῖς σὺν μαρτύρων χοροῖς συν-
χορεύειν ἡξίωται καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἡχος ὁ αὐτός.

Τῶν γενητῶν ἀλογήσας Μάρτυς Χριστοῦ. Παντελεήμον
ἀξιάγαστε, τῷ χριστῷ νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὀλο-
ψύχως ἐπόθησας, καὶ τοὺς ἀπίστους διήλεγξας στερρῶς,
τῇ αἴγλῃ τοῦ μαρτυρίου ὠραϊζόμενος· διὸ τὴν χάριν τῶν
ἱμμάτων δεξάμενος, ἐπιτελεῖς τὰ θαυμάσια, παντοίας νό-
σους ἰώμενος, τῶν ἀπομένων χρωτὸς τῶν λειψάνων σου,
καὶ φωτίζεις ἀληθῶς τὰς ψυχάς, τῶν ἐκτελούντων σου
τὴν ἀθλήσιν, καὶ προσκυνούντων εὐλαβῶς τὰ σὰ πάνσε-
πτα λείψανα.

ἡχος β'.

Τὴν μνήμην τῆς σῆς ἐνδόξου ἀθλήσεως, ἀνυμνοῦμεν πα-
νένδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν τῷ σὲ ἐγισχύσαντα κατ'

ἐχθρῶν νικητὴν, καὶ ποικίλων θαυμάτων αὐτουργὸν ἡμῖν
δωρησάμενον, τῇ προσψάσει, καὶ προσπτύξει τῶν ἱερῶν
λειψάνων σου· ἀλλὰ παράσχου καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσι σε,
εὐεξίαν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀ-
παλλαγὴν, ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου.

ἡχος δ'.

Τὸν νοερὸν λαμπτήρα τῆς πίστεως, καὶ κλεινὸν ἀρι-
στέα Χριστοῦ, καὶ ἀήττητον ἀθλοφόρον, τὸν νεόαθλον
Παντελεήμονα, ἐν ᾧδαῖς ἁγμάτων εὐφημήσωμεν· χαίροις
ἀναβοῶντες αὐτῷ· ὅτι τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν, θωπείαις ὑ-
ποσκελέσας βουλόμενον, καὶ τοὺς ὁρατοὺς ἀγτιπάλους,
βασάνοις ἀφορίτοις τιμωροῦντας σε ἐνίκησας· χαίροις
καρτερόψυχε ὀπλίτα Χριστοῦ, καὶ τῆς πλάνης ἀσεβῶν
καθαίρετα· ἀληθείας ὑπερασπιστά. Ὅθεν καὶ προστρέχον-
τες ἐν τῇ σοφῇ τῶν λειψάνων σου, τὴν ἱασιν τῶν παθῶν
ἡμῶν λαμβάνομεν καὶ τὸν δοξάσαντά σε Χριστὸν, δοξά-
ζομεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα ἡχος δ'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην ἄγοντες, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀθλή-
σεως, Παντελεήμον παναοίδιμε, τοὺς σεπτοὺς σου ἀγῶνας
γεραίρομεν, Χριστὸν τὸν Θεὸν δοξάζοντες, τὸν ἐν θαύ-
μασι ποικίλοις σε δοξάσαντα πρέσβυν σε προβαλλόμενοι,
πρὸς αὐτὸν ἀνεπαίσχυντον, τοῦ ῥυσθῆναι ἐκπαντοίων
πειρασμῶν· καὶ νόσων πολυτρόπων· διὰ σοῦ παναοίδιμε.
οὐ ταῖς πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν

καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἐκπαντοίων κινδύνων

Εἰς τὸν στίχον προσόμοια. ἡχος δ'. Ἐδώκα· σημείωσιν

Αστρον παμφάστατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνένδειξας Παν-

τελεῖμονα τὸν πανθαύμαστον, τὸν νέον ἐν μάρτυσι, δαδου-
χούντα πᾶσαν, νῦν τὴν οἰκουμένην θαυματουργίαις ἱεραῖς,
καὶ ἀσεβείας σκότος ἐλαύνοντα, ὑφ' οὗ φωταγωγοῦμενοι,
Θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε. ὁ σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

στίχος Θυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁρμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζῶν ἀστασίαστον,
καὶ λιμένα πανεύδιον, μάρτυς προσεχώρησας, νῦν Παν-
τελεῖμον, ἐνθα ἀθλοφόρων, χορὸς αὐλίζεται λαμπρῶς, σὺν
ἀσωμάτοις ἀγαλλιώμενος, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ
τῶν ἀγώνων τὰ ἐπαθλα, πρὸς Χριστοῦ κομισάμενος, ὑπὲρ
πάντων δεόμενος.

στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐπέστη ἡ μνήμη σου, ἡ φωταυγὴς καὶ σεβάσμιος, ἀ-
θλοφόρε πανένδοξε, ἐνθάς φαιδρύνουσα τὰ τῶν εὐσεβούν-
των, πρόσωπα καὶ πάντα ὑμνεῖν ἐγείρουσα τοὺς σοὺς,
μάρτυς ἀγῶνας τοὺς ὑπὲρ πίστεως, δι' ὧν Χριστὸν ἐδό-
ξασαι, καὶ ἀτεβοῦντας κατήτεχνας, καὶ βαρβάρων κατέ-
βαλες, τὴν ὄφρυν καὶ τὸ φρύαγμα.

Δόξα ἡχος πλ. α'.

Χαρμονικῶς φιλέορτοι πανηγυρίσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἡ ὑ-
πέρλαμπρος μνήμη τοῦ ἀθλητοῦ νεομάρτυρος Παντελεῖ-
μονος, καταυγάζει τὴν Ἐκκλησίαν· δεῦτε ἀρυσόμεθα
χάριν καὶ ἔλεος, ἐκ τῆς σοροῦ τῶν σεπτῶν αὐτοῦ λειψά-
νων, πηροῖς γὰρ ἀνάβλεψιν, χολοῖς εὐδρομίαν, παρειμέ-
νοις εὐτογίαν χαρίζεται, πυρέσσουσιν εὐρωστίαν ἐπιθρα-
βεύεται, καὶ τοῖς ἀθυμοῦσιν εὐθυμίαν δαψιλεύεται, καὶ

πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· χαίροις ὀπλίτα ἀλκιμώτατε,
ὁ τὴν ὄφρυν τοῦ βελίार εἰς τέλος τροπώσάμενος, καὶ τὰ
βραβεῖα τῆς νίκης ἐπαξίως κομισάμενος, διὸ πολυάθλε,
μὴ παύσῃ προσεβῆναι ὑπὲρ τῶν ἐκτελούτων τὴν εὐσημον
μνήμην σου.

Καὶ νῦν Θεοτόκιον Μακαρίζομέν σε.

Ἀπολυτίκιον ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τὸν γενναῖον ὀπλίτην καὶ ἀκμαῖον ἀδάμαντα, τὸν
καρτερικὸν στρατιώτην, νέον Παντελεῖμονα, τιμήσωμεν
ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, ἀνδρείως γὰρ ἐκήρυξε Χριστὸν, νι-
κητὴς τροπαιοφόρος κατὰ τῆς πλάνης γενόμενος φ' βοῶ-
μεν. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ στεφανώσαντι
δόξα τῷ δωρουμένῳ διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον ἡχος δ'. Τάχῃ προκατάλαβε.

ο ἦ, ὡς στύλος ἀκλόνητος.

Θεὸς σε ἐδόξασεν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ, μαρτύρων
ἀγλαῖσμα Παντελεῖμον σοφὲ, διὸ τοῖς ταλοῦσι σου πόθῳ
τὴν θείαν μνήμην, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσι, θήκην τῆς
τῶν λειψάνων, τὴν σὴν χάριν παράσχου, δεόμενος Χρι-
στῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων.

καὶ τὸ, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Καθίσματα Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν νέον ἀθλητὴν, τοῦ Σωτῆρος ἐν ὕμνοις, τιμήσωμεν
πιστοὶ, εὐφημεῦντες ἐν ὕμνοις, τὰ ἄθλα τούτου μέλπον-
τες, καὶ ἀγῶνας καὶ σκάμματα, ἀ' ὑπέμεινεν, ὑπὲρ Χρι-

αὐτοῦ τῆς ἀγάπης, καὶ κατήσχυσε, δράσας ἀνόμων, καὶ
στεφός ἀμάραντον εἴληφε.

καὶ Θεοτοκίον. Μητέρα σε Θεοῦ:

Μετὰ τὴν β'. κάθισμα. Τὴν ὡραιότητα.

Ω τῆς ἀνδρείας σου, καὶ γενναιότητος, μάρτυς νεό-
αθλε, ὅτι ὑπέμεινας, πολλὰς βασάνους, ῥαδισμοὺς καὶ
θάνατον ἐπώδυνον, καὶ Χριστὸν ἐκήρυξας, τῶν τυράννων
ἐνώπιον, ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἐναπέλη-
φας· διὸ Παντελεῆμον τελοῦμεν, τὴν θείαν μνήμην σου
τρισμακάαρ.

καὶ Θεοτοκίον Τὴν ὡραιότητα

Μετὰ τὸν πολυέλεον ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς πιστῶς τελοῦντάς σου τὴν θείαν μνήμην, καὶ λει-
ψάνων θήκην σου, ἀσπαζομένους εὐλαβῶς νόσων παντοίων
ἀπάλλαξον, Παντελεῆμον, μαρτύρων ἀγλαΐσμα. δις.

καὶ Θεοτοκίον ὁμοιον

Εν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, παρθενομῆτορ, πάντας ἡμᾶς
σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ ἐκτενῶς ἀνακρά-
ζοντας· χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Οἱ ἀναβαθμοί.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Δίκκιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ
Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εὐαγγέλιον δέ, Τοῦ ἁγίου Γεωργίου

δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου.

καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου

Ψαλ. Ν'.

ἤχος β'.

Διανύσας ἱερῶς τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου, καὶ τῷ
θρόνῳ τῆς Τριάδος παριστάμενος, καὶ αἴγλης τῆς ἀνεσπέ-
ρου κατατρυφῶν μέμνησο τῶν τελούντων τὴν εὐσημον μνή-
μην σου, Παντελεῆμον νεόαθλε.

Ὁ καιὸν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκρόστιχίς
Παντελεήμονα τὸν πανάγαστον μέλπω.

ὡδὴ α'. ἤχος δ'. Ἰακώβου.

εἰς ἐξ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Παράσχου μοι Κύριε, τοῦ παναγίου σου Πνεύματος,
σταγόνα χαρίσματος λόγον τοῦ μέλψαιμα, τὰ παλαίσματα,
καὶ ἄθλα τοῦ γενναίου, σου Παντελεήμονος ὃν σὺ ἰδό-
ξασας.

Ἀσμάτων τὴν σάλπιγγα, ἀσματικῶς ἀναλάβομεν,
κροτοῦντες ἐν ᾠμασι τὴν ἱερὰν τελετὴν, τοῦ τρισμα-
καρος, νεόαθλου Γενναίου, τοῦ Παντελεήμονος σήμερον
στέφοντες.

Νόός μου τὴν ζόφωσιν, αὐγασον θείαις πρεσβείαις
σου, νεόαθλε ἐνδοξε τοῦ ἀνυμῆσαι σου, τὰ παλαίσματα,
σὸς Παντελεῆμον, καὶ τὰ ὑπὲρ πίστεως ἀνδραγαθήματα

Θεοτοκίον.

Τὸν τόκον σου Δέσποινα, τὸν ὑπὲρ φύσιν δοξάζομεν,
καὶ σὲ τὴν πανύμνητον ὕμνοις γεραίσομεν, καὶ τὸν ἐν-

σοζον, ἄσμασιν ἐπαξίοις, νῦν Παντελεήμονα πόθῳ γε-
ραίρομέν

Καταβάσῃ. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ὥδῃ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐξέλαμψε σήμερον ἡμέρα θαυμάτων ἀστράπτουσα
βολᾷ, ὥσπερ αἶθρῃ καταστέρος, τοὺς ἱερούς ἀγῶνάς σου
Παντελεήμον ἐνδοξε, τοὺς σὲ τιμῶντας αὐγάζουσα.

Λειψάνων σου θήκη ἀθλοφόρε, ἰάσεις προχέει δαψι-
λῶς, τοῖς πίστει κατασπάζουσιν, αὐτὰ καὶ μετὰ πόθου τε,
καλοῦσι σου τὸ ὄνομα, Παντελεήμον νεόαθλε.

Ἐξέπληξας μάρτυς τοὺς τυράννους, κηρύξας τὴν δύ-
ναμιν Χριστοῦ, καὶ τὴν αὐτῶν ἀτέθειαν, ἐλέγξας δια-
τόρως τε· ὅθεν τὴν θείαν μνήμην σου, Παντελεήμον γε-
ραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τεκοῦσα Θεὸν λόγον τὸν σώσαντα κόσμον
ἐκφορᾷ, τοῦτον δυσώπει ἀχραντε, μετὰ τοῦ σοῦ Θε-
ρᾶποντος, στεῖρρόν Παντελεήμονος, σῶσαι ἡμᾶς τοὺς τι-
μῶντας σε.

Καταβάσῃ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα ἡχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Σταυροῦ τὴν δύναμιν ἐήττητε ἔχων ψυχῶν σωμά-
των ἰατρὸς ἀνεδείχθης; καὶ τῶν μαρτύρων εὐκλειαν
πλουτήσας σοφῇ, χαίρων μεταβέβηκας, πρὸς Μονὰς αἰω-
νίους· ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, ἐορτάζομεν μνήμην, Παντε-
λεήμον νέε ἀθλητὰ· σοῖς ἱεσίοις ἡμᾶς διαφύλαττε.

δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Οὐσιωπήσωμεν ποτέ.

ὥδῃ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Μνήμη σου ἡ εὐσημος πάντας ἡμᾶς; μάρτυς συνεκά-
λεσε σήμερον, τοῦ εὐφημῆσαι, τοὺς ἀγῶνας τοὺς σεπτοὺς,
καὶ τὰς ἀνδραγαθίας σου, οὓς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἤνυσας.

Ὄντως τῆς Τριάδος πιστὸς Γεωργὸς, μάρτυς ἐχηρ-
μάτισας ἄριστος, καὶ Γάρ προθύμως, σὴν ψυχὴν ὑπὲρ αὐ-
τῆς Παντελεήμον ἐθυσας, καὶ πολύχουν στάχυν ἐθέρισας.

Νέμουςιν ἰάματα τὰ σὰ ὅστ' αὐτὰ, ὦ Παντελεήμον ἐκά-
στοτε, τοῖς προσιοῦσι, καὶ σοβοῦσι μολυσμοῖς, ψυχῆς ὁ-
μοῦ καὶ σώματος, ὅθεν σοῦ τὴν μνήμην Γεραίρομεν.

Ἀνω ὑπερύψωσας πάντα τὸν νοῦν, σὺ Παντελεήμον
πανθαύμαστε, διὸ οὐδὲν σε, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ,
τῆς θείας ἀπεχώρισεν, σὺ πληγαί, οὐκ ἄλλη τις βάσανος

Θεοτοκίον.

Τὴν αἰμακαρίστον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δο-
ξάζομεν, ἣν ἐν σταδίῳ, ὁ γενναῖος ἀθλητῆς, Παντελεήμων
λόγοις τε, καὶ στεῖρρόις ἀγῶσιν ἐκήρυξεν.

ὥδῃ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ οἶκος σου ἐνδοξε, πηγὴ θαυμάτων δεικνύται, πᾶσι
τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, καὶ προσκαλοῦσι τὴν σὴν
ἀντίληψιν, ὦ Παντελεήμον ἀθλητὰ· νόσους ἐκ διώκει γάρ,
καὶ υἱεῖαν χαρίζεται.

Νικήσας τοὺς ἄφρονας, ἐνστάσει τῇ γενναίᾳ σου, μάρ-
τυς ἐν σταδίῳ τὸν Σωτῆρά, στερόνως κηρύξας καὶ πρὸς
εὐσέβειαν, πολλοὺς ἐστερέωσας σοφῇ· ὅθεν ἐκτελοῦμεν σου,
τὴν σεπτὴν μνήμην σήμερον.

Πολλοὺς ἐθεράπευσας, προσκλήσει τοῦ ὀνόματος, μάρ-
τυς τοῦ Σωτῆρος καὶ προσῆξας, τούτους τρισμάκαρ κα-
λῶς πιστεύσαντας, ὅθεν τὴν σεπτὴν σου ἐορτὴν, πόθῳ ἐορ-
τάζομεν, καὶ πιστῶς σε γεραίρομεν,

Θεοτοκίον,

Ασπόρως συνέλαβες, ἀφθόρως ἀπεκύησας, Παρθένε
καὶ πάλιν μετὰ τόκον, παρθένος σῶα διαμεμένηκας, ὡ γῶν
τεραστίων τῶν καινῶν, ποῖος νοῦς Ἀγγέλωντε, καὶ βροτῶν
οὐκ ἐξίσταται.

ὥδῃ 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Νοῖσου μάρτυς πανένδοξε, ἐν πόλῳ συνευφραίνονται
τάγματα, θείων δυνάμεων· ἡμεῖς σαρκὸς δὲ οἱ δέσμοι, ἐν
γῇ ὁστάσου ἔχοντες ἀγαλλόμεθα.

Αγίου Πνεύματος Γέγονας, τερπνὸν κατοικητήριον
ἁγίε, ψυχῇ καὶ σώμα, καὶ δυσωδείαν διώκεις νῦν, πα-
θῶν Παντελεῆμον τῶν προσιόντων σοι.

Γέρα τῶν πόνων σου εἴληφας, σοφῇ Παντελεῆμον πα-
νένδοξε πρὸς τοῦ Δεσπότη σου, καὶ πᾶσι νέμεις ἰάματα
τοῖς πόθῳ ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Η μόνη πάντων βοήθεια, βαηθεῖτον ἡμῖν κινδυνεύουσι,

καὶ χεῖρα ὀρεζόν, καὶ πρὸς λιμένα κατεύθυνον, τῆς σωτη-
ρίας κόρη Θεοχαρίτῳτε.

Κοιτάκιον ἡχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Καταβαλὼν τῶν ἀσεβῶν τὰς ἐπάρσεις, Παντελεῆ-
μον ἀθλητὰ τοῦ Δεσπότη, νικητικὸν βραβεῖον ἐναπέλη-
φας, ἄξιον τῶν πόνων σου, ὡς Γενναῖος ὀπλίτης· ὅθεν
ἐκτελοῦμεν σου, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾗ δυσώπει
σφῆσθαι ἡμᾶς, ὡς παρίσταν ἔχων πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερόνδον ἀριστεὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀήττητον ἀθλο-
φόρον, τὴν τῶν μαρτύρων καλλονὴν, καὶ ἱερὰν προσθήκην,
Παντελεῆμονα πάντες, τὸν τοῦ μεγάλου συνώνυμον, ἄνθε-
σιν ἐγκωμίων ἐπαξίως καταστέψομεν, ὡς ἐνθές ταῖς ὁσ-
μαῖς τῶν θείων αὐτοῦ λειψάνων ἡμᾶς εὐωδιάζοντα· διὰ
εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ, καὶ τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνας
καταγεραίρομεν βοῶντες πρὸς αὐτόν, δυσώπει μάρτυς σώ-
ζεσθαι ἡμᾶς, ὡς παρήσταν ἔχων πρὸς Κύριον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ' ἀθλησὶς καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐν-
δόξου νεομάρτυρος Παντελεήμονος μείρακος, τοῦ ἐκ τῆς
νήσου Τιπαρίνου (Σπετζῶν) καταγομένου, ἐν Κρήτῃ δὲ
ἀθλήσαντος.

Στίχοι.

- Γῆμος νεάζων Παντελεῆμονι νέῳ
- Χριστοῦ ἀθλητῇ, ἐνδίκως ἀρμοστέως·
- Βῆ δ' εἰς Ὀλύμπιον δῶμα Παντελεῆμον δεκάτῃ τῆς
τάρτη,

Εὐλόγησον Πάτερ.

Εἴη τὸ θαυμαστὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπεραινέ-
τον καὶ ὑπερδοξαζόμενον, τοῦ διαφόρους τρόπους σωτη-
ρίας οἰκονομοῦντος διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν εἰς αὐ-
τὸν πιστευόντων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ δοξάζων τὴν
ἀγίαν του πίστιν μετὰ τὴν σταθεράν, καὶ πεπαρρησιασμένην
ὁμολογίαν τῶν καθ' ἡμᾶς τούτων ἐσχάτων χρόνων νεο-
φανέντων μαρτύρων· ὅτι τῷ ὄντι κατὰ ἀλήθειαν, Θεὸς ὑ-
πάρχει ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θαυμαστὸς Θεὸς ἡμῶν·
διότι δὲν εἶναι ἴδιον τῆς ἀσθενοῦς ἀνθρωπίνης σαρκὸς νὰ
ὑπομὲν δεινὰ καὶ φρικτὰ κολαστήρια καὶ βασάνους· ἐάν
μὴ ἡ παντοδύναμος αὐτοῦ ἰσχὺς καὶ κρατερὰ βοήθεια πα-
ρεῖχε τὴν δύναμιν, καὶ σφραγίζει τὴν ἀθλήσιν αὐτῶν, μετὰ
φρικτὰ καὶ ἐξαισία θάνατα, τὰ ὅποια τελοῦσι, καὶ τὰ ὅ-
ποια οἱ μὲν δύσπιστοι ἀκούοντες χλευάζουσι, καὶ δια-
βάλλουσιν, οἱ δὲ πιστοὶ κατανυγόμενοι, καὶ ὠφελούμενοι
σωματικῶς τε, καὶ ψυχικῶς, δοξάζουσι τὸν φιλόανθρωπον
Κύριον τὸν ἐνισχύοντα τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν τοῦ ὑπομέ-
νην πικρὰς βασάνους, καὶ πολυώδυνον θάνατον διὰ τὸ ὀ-
νομάτου τὸ ἅγιον.

Ὅθεν καὶ παρὰ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ὀφείλει τιμᾶ-
ν καὶ ἐπαινεῖν τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν καὶ ἐπαθλα· ὁ γὰρ ἐπαι-
νος αὐτῶν, καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀναφερομένη τιμὴ, πρὸς τὸν
Θεὸν ἀναφέρεται· καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἁγίους μάρτυρας τιμὴ,
ἀπόδειξιν ἔχει τῆς πρὸς τὸν κοινὸν Δεσπότην εὐνοίας.
καὶ προσέτι ὡς χρέος ἡμῖν, ἐπειδὴ ὁ πρὸς τοὺς ἁγίους
παῖνος, τοὺς ῥαθυμωτέρους ἐγείρει καὶ παρακινεῖ πρὸς

ζῆλον, καὶ μίμησιν αὐτῶν τοὺς δὲ φιλοπονωτέρους καὶ
ἐναρτέους ἀκμαιότερους ἐργάζεται.

Καὶ πρὸς ταῦτα ἀνέκαθεν ἡ τῶν εὐσεβῶν ὑμῆγυρις
ἐν εἰκόσιν ἱστοροῦσα, καὶ λόγοις συγγράφουσα τοὺς ἁ-
θλους καὶ ἀγῶνας τῶν μαρτύρων εἴωθεν δίκαιον οὖν καὶ
πρέπον εἶναι, ἵνα καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην τοῦ νεομάρ-
τυρος, συνεπωνύμου τοῦ παλαιοῦ μεγαλόθλου καὶ ἱα-
ματικοῦ Παντελεήμονος καὶ ἐν ἐσχάτοις χρόνοις δια-
λάμπαντος Παντελεήμονος, τοῦ καὶ αὐτοῦ ἱαματικοῦ οὐκ
ἐλαττον φανέντος, ὡς ἡ διήγησις τῆς ἀθλήσεως αὐτοῦ
δηλῶσει ἔμπροσθεν, ἁγιστίαις τιμᾶν, καὶ ὕμνοις γεραίρειν
καὶ ἐν ἀριθμῷ τῶν ἁγίων μαρτύρων παλαιῶν τε καὶ νέων
καταλέγειν, καὶ ἐορτάζειν. Ἄξιον οὖν καὶ δίκαιον ἐστὶ
τὸ ἐορτάζειν τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην, καὶ μᾶλλον
οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ἰαθέντες ὑπὸ διαφόρων νόσων συνεχόμε-
νοι, οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ οἱ νῦν πιστῶς προσερχόμενοι, ἰά-
σεις παντοδαπὰς ἀπολαμβάνοντες. Ἄδικον δὲ εἶναι τῷ
ὄντι καὶ ἀπαίσιον, νὰ ὑστερήσωμεν τῆς ἀγιωνυμίας, καὶ
νὰ ἐκχωρήσωμεν τῆς χορείας τῶν ἁγίων μαρτύρων τοῦ
λαμπρῶς ἐναθλήσαντος, καὶ τῇ χάριτι τῶν θαυμάτων τῶν
δι' αὐτοῦ τελεσθέντων καὶ τελουμένων τὴν ἀγιότητα
αὐτοῦ τοῦ κυρίου ἐπικηρώσαντος· ὡς κηρύξαντος παρρη-
σία ἐνώπιον ἀσεβῶν Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰ-
ησοῦν Χριστόν, καὶ ἀξίως παρ' αὐτοῦ λαβόντα τὸν ἀμα-
ράντινον στέφανον οὕτινος ἡ παρρησία τῆς ὁμολογίας του,
καὶ τὰ στερεὰ αὐτοῦ παλαίσματα ἔχουσιν οὕτως ἀρχὴν
τῆς διηγήσεως.

Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴς Παντελεήμον
πατρίδ' αὐτὸν ἐκ γονεῖς ἔσχε τὴν περίφημον νῆσον Σπέ-

τας, ἐγεννήθη δὲ εἰς τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην, τῆς Ἐπαρχίας Σιτίας, χωρίον Ἐπισκοποκέφαλον, ὃ γὰρ Πάππος αὐτοῦ Παντελής, καὶ ἡ τούτου σύζυγος Βενετζιάνα ἀπωκισθέντες ἀπὸ Σπέτζας εἰς Κρήτην, ἔτεκον τὴν μητέρα τοῦ μάρτυρος, Ἄνναν καλουμένην, ἣτις ἀνατραφῆσα ἐν παιδίᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου, διῆγε βίον ἀμεπτον, καταγινομένη εἰς προσευχάς, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν προσεδρεύουσα· σκοπὸν ἔχουσα ἐμφυτον νὰ ἀπαρνηθῇ τὸν κόσμον, καὶ νὰ γίνῃ καλογράϊα· ἀλλ' οἱ γυνεῖς αὐτῆς ὅτε ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν, παρεκίνησαν καὶ ἐβίασαν μὴ θέλουσα νὰ ὑπανδρευθῇ· καὶ ἵνα μὴ παρακούσῃ, καθὼς καὶ ἡ ὁσία Μελλάνη, ἔλαβε σύζυγον τινὰ Χρῆστον καλούμενον· μετὸν ὁποῖον συνοικηθεῖσα τρεῖς μῆνας, συνέλαβε τέκνον μονογενὲς πρῶτον καὶ τελευταῖον αὐτὸν τὸν ἐκ κοιτίας προσγνωσμένον καὶ ἡγιασμένον Παντελεήμονα, κληθέντα εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

Ἔπειτα ἐδυσώπησε τὸν Χρῆστον σύζυγόν της λέγουσα αὐτῷ. «Γίνωσκε ὅτι ἐγὼ μὲ βίαν τῶν γονέων μου σὲ ἔλαβον σύνευνον, ἐπειδὴ εἶχον ἀπόφασιν νὰ γίνω καλογράϊα, ὅθεν σὲ παρακαλῶ καὶ σοῦ ἀφῆνω νὰ λάβῃς τὴν προίκαν μου ὅλην, καὶ λοιπὴν ὑπαρξίν ὅπου ἔχομεν, καὶ ἀπελθε ὅπου ἂν βούλῃσαι, καὶ ἀφες με νὰ μονάσω κατὰ τὸν πόσθον μου, νὰ σώσω καὶ τὴν ψυχὴν μου, καὶ νὰ ἔχῃς καὶ σὺ μισθὸν ἐκ Θεοῦ· καὶ ζῆσαι ὅπως βούλῃσαι». Πεισθεὶς εἰς τὴν ἀγαθὴν γνώμην τῆς Ἄννης ὁ Χρῆστος, λαβὼν ὅσα ἤθελεν, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἀλλαχόθεν, καὶ ἔμεινεν ἡ Ἄννα ἄνετος κοσμικῶν φροντίδων, καὶ ἔζη μὲ σωφροσύνην, ὡς μονάστρια ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου εὕρισκομένη, ὡς ἔξω τοῦ κόσμου· ἐπειδὴ ὁμοῦς ἐσυλλήφθη ὡς εἴπομεν ἐκ τοῦ Χρή-

στου καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς, μετὰ τὸ ἀπογαλακτῆσαι καὶ εἰς παιδικὴν ἡλικίαν φθάσαντα, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ ἐμάνθανε τὰ ἱερὰ γράμματα· καὶ τὸν ἐνουθετεῖ νὰ διάγῃ χριστιανικῶς, μὲ ἤθη χρηστὰ καὶ νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καθὼς καὶ αὐτὴ ἡσχόλαζεν εἰς τὰς ἀκολουθίας, καὶ ἱερὰς τελετὰς, συναναστρεφόμενος δὲ ὁ νέος μὲ ἄλλους συνομιλήκους τοῦ παίδας χριστιανῶν, ἐμιμοῦντο κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν παίδων τὰ τῆς ἐκκλησίας, ποιήσαντες ὡς ναὸν κατ' οἶκόν καὶ ἐφαλλον ἀκολουθίας, ἐσπερινόν, καὶ ὡς τύπον ἱεουργίας ἀπὸ μαρὸν ζῆλον κοινούμενα, ἐψήφησαν δὲ τὸν Παντελεήμονα εἰς ἱερέα· οὐχὶ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν ἀλλὰ Θεῶς νεύσει, τὸ μέλλον τῆς διὰ μαρτυρίου ἀγιωσύνης ἐκείνου προτυποῦντες καὶ εἰκονίζοντες, καθὼς καὶ εἰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου φαίνεται· ὅτι ὡς ἱερεῖα αὐτὸν μετήρχοντο τὰ παιδιὰ παίζοντα εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ λοιπὰ.

Πλησίον δὲ τοῦ οἴκου τῆς μητρός του, ἦσαν καὶ τούρκικα ὀσπήτια, καὶ τὰ παιδιὰ τῶν τούρκων συναναστρεφόμενα μὲ τὸν Παντελεήμονα, παιδίον, συνέπαιζον ἀστείζόμενα· καὶ ἐκάλουν αὐτὸν μὲ ὄνομα ἀγαρηνῶν Χασάν· οὐχ ὡς δεχόμενον τὴν ἐκείνων ἀσέβειαν, ἀλλ' ὡς ἐξ ἀπλότατος παίζων, καὶ ἀστεϊζόμενος· ἡ δὲ μήτηρ ἐνουθετεῖ αὐτὸν νὰ ἔχῃ εὐλάβειαν, καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν πίστιν τοῦ ἀχίθδηλον, καὶ νὰ μὴ ἀπατάται ἀπὸ τὰς συναναστροφὰς τῶν ἀγαρηνῶν παιδίων.

Ὅτε δὲ ἔφθασεν εἰς τὸν ἐνδέκατον χρόνον τῆς ἡλικίας του· οἱ γυνεῖς τῶν ἀγαρηνῶν παιδίων, ἀκούοντες νὰ τὸν καλοῦν τὰ ἀπίστα παιδιὰ των Χασάν, ἡβουλήθησαν νὰ τὸν τουρκίσουν θέλοντες, καὶ μὴ θέλοντες· ὅθεν μίαν ἡμέραν

ἤρπασαν αὐτὸν, καὶ ἔφερον εἰς τὸν ἀσεβῆ οἶκον τοῦς· καὶ με λόγους πρῶτον, καὶ ὑποσχέσεις, ὡς τάχα νὰ τὸν τιμήσουν καὶ νὰ τὸν προβιάσουν εἰς ἀξιώματα· ὁ δὲ ποσῶς μὴ πειθόμενος αὐτοῖς, ἀλλὰ βδελυττόμενος, καὶ μυκτηρίζων τὴν πλάνην αὐτῶν καὶ ἀσέβειαν, ρίψαντες κατὰ γῆς ἐράβδιζον αὐτὸν ἀνιλεῶς, ὥστε ἔτρεχον αἷματα ἐκ τῶν πληγῶν αὐτοῦ· εἴτα ἔδεσαν ἀπὸ τὰς μασχάλας με σχοινίον καὶ ἐκρέμασαν αὐτὸν δένωντες ἡμέρας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ περικαριομένη, ἀπῆλθε κλαίουσα εἰς τὰς γυναῖκας τῶν τυρανούντων ἀγαρηνῶν (χανήμισας) καὶ παρεκάλει αὐτάς δεομένη, νὰ εὐσπλαγχθῶσι, καὶ ἀπαλλάξωσι τὸν υἱόν της, ἀπὸ τὴν δεινὴν ἐκείνην μάστιγα. Ὅθεν δυσωθεῖσαι, παρεκάλεσαν τοὺς ἀνδρας αὐτῶν, καὶ κατέβασαν τὸ παιδίον Παντελεήμονα ἀπὸ τὴν κρεμάλαν ὅπου ἐκρέματο ἀπὸ τὰς μασχάλας καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἡ μήτηρ του, εἰς τὴν οἰκίαν της, καὶ ἐθεράπευσε τὰς πληγὰς του ὡς ἐδύνατο, καὶ ἐνουθέτει αὐτὸ νὰ μένῃ ἀχλόνητος εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ μὴν ἀπατηθῇ ἀπὸ τὰς θωπείας ἧ καὶ ἀπειλὰς τῶν ἀσεβῶν, ἐὰν πάλιν ἤθελον τὸν συλλάβωσι, καὶ παιδεύσωσιν.

Ὁ δὲ παῖς ἔλεγε πρὸς αὐτὴν « Μὴ φοβοῦ μήτερ μου, ὅτι » ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος νὰ ὑπομείνω πᾶσαν βάσανον, καὶ τιμωρίαν διὰ ἀγάπην Χριστοῦ, καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς τέλος, καὶ » τὸν Χριστὸν μου δὲν ἀρνοῦμαι πώποτε ». Λέγει του ἡ μήτηρ του. « Εἶθε νὰ σὲ ἔβλεπον τελειωθέντα με μαρτυρικὸν » θάνατον, καὶ νὰ ἀξιώθῃ νὰ γίνω μήτηρ μάρτυρος τοῦ » υἱοῦ μου, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ, καὶ ὑπόσχομαι καὶ γὰρ, » ὅτι ἐὰν γενῇ τοῦτο καθὼς ἐπιποθῶ, νὰ ἐκδυθῶ τὰ κοσμι- » κα τῆς ἐμῆς ἡμέρας ὅπου φορῶ τώρα, καὶ νὰ ἐνδυθῶ πενηχρὰ

» μελανὰ, καὶ νὰ γίνω καλογραία, καὶ οὔτε κρέας, τυρὸν, » ἰχθυᾶς, οὔτε ἔλαιον νὰ καταλύσω εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν, » ἀσκητικῶς πολιτευομένη ». Ὁ δὲ παῖς μαθὼν τοῦ γράφειν, ἔγραψε διὰ χειρὸς τοῦ στιχουργικὸν εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια, καὶ ἄλλα τινὰ ὡς εὐχὰς καὶ τὰ ἀνεγίνωσκε· τὰ ὅποια σώζονται νῦν, καὶ ἔχει ἡ μήτηρ του εἰς παρηγορίαν της, ἕως τὴν σήμερον.

Παρελθόντος δὲ τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους, καὶ τὸν δωδέκατον χρόνον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ διάγοντος· οἱ ἀσεβεῖς ἐκεῖνοι κινήθentes εἰς ζῆλον, βλέποντες τὸν παῖδα εὐθυμούμενον, καὶ θάλλοντα, συνομώσαντες νὰ τὸν κρατήσωσι, καὶ ἢ νὰ τὸν πείσωσι νὰ ἐξομώσῃ, ἢ νὰ τὸν φονεύσωσι παντελῶς οἱ ἀπάνθρωποι. Ὅθεν ὀρμήσαντες συνέλαβον αὐτὸν, ὅτε συνομίλει με τὰ παιδία τῶν τουρκῶν, τὰ ὅποια ἐσυμβούλευε νὰ βαπτισθῶσι, καὶ νὰ γίνον χριστιανοί, ἵνα μὴ κολασθῶσι μετὰ τῶν ἀσεβῶν Γονέων τοῦς· τὰ ὅποια τουρκόπαιδα ἀνήγγειλαν εἰς τοὺς γονεῖς των· ὧν ἕνεκα θυμολέντες, ἤρπασαν αὐτὸ, καὶ φέροντες εἰς τὸν οἶκον τοῦς ἄρχησαν, με κολακείας πρῶτον, με φαγητὰ, καὶ ὑποσχέσεις ἐνδυμάτων πολυτίμων, χρημάτων, καὶ ἀξιομάτων, νὰ τὸν πείσωσι νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστὸν, καὶ νὰ δεχθῇ τὸν σουνетиισμόν (ἀκροβιστίαν). Ὁ δὲ ποσῶς δὲν ἐπέθετο· ἀλλ' ἔλεγεν αὐτοῖς. « Ἡ μήτηρ ἔχει χρήματα ὅσα θέλω· καὶ » ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ εἶναι αἰώνιος, καὶ δὲν προτιμῶ » τὰ μάταια ἀγαθὰ τοῦ κόσμου, νὰ ὑστεριθῶ τὰ αἰώνια » καὶ νὰ κολάζομαι με ἐσᾶς εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ τῆς κολάσεως ». Ὅθεν ἰδόντες τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης του, ἄρχησαν νὰ τὸν τιμωροῦν, δένοντες, κρεμῶντες, καὶ ξέωντες ἀφειδῶς, καὶ λέγοντες, ὅτι « Ἐὰν δὲν πείσῃς θέλομεν

» σὲ παιδεύσει πικρῶς, καὶ νὰ σὲ φονεύσωμεν. » Ὁ δὲ μάρτυς ἀπεκρίνετο· « Ἐγὼ χριστιανὸς εἶμαι, καὶ Παντελεῆς » ὀνομάζομαι, καὶ τὴν πίστιν μου δὲν ἄρνούμαι, ἀλλὰ κα- » θὼς με ὁδήγησεν ἡ μήτηρ μου ἔτοιμος εἶμαι νὰ ἀποθάνω » διὰ τὸν Χριστὸν μου, καὶ ἐγὼ, καὶ αὐτὴ ἡ μήτηρ μου » νὰ μαρτυρίσωμεν ὁμοῦ καὶ νὰ συναποθάνωμεν· δέροντες » τὸ λοιπὸν, οἷαν βάσανον βούλεσθε ποιήσατε εἰς ἐμέ· δὲν » φοβοῦμαι βάσανα, οὔτε θάνατον· ὅτι ὁ Χριστὸς μου ζῇ, » καὶ με βοηθεῖ εἰς ὅλα ».

Ἐμάστιζαν οὖν αὐτὸν ἀφειδῶς καὶ δέσαντες ἀπὸ τὰς » μασχάλας τὸν ἐκρέμασαν, καὶ ἔδερνον οἱ ἀπάνθρωποι ἡ- » μέρας τρεῖς, καὶ νύκτας τρεῖς. Ὡστε ἀποκαμὼν ὁ μάρτυς, » ἔπνεε τὰ ὀλίγια νὰ τελευτήσῃ. Ἡ δὲ πολυπαθὴς μήτηρ, » παρεστάθη καὶ τὸ ἐνεθάρρυνε νὰ ὑπομένῃ ἕως τέλους, νὰ » λάβῃ τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ τῆς ἀθλήσεως, καὶ νὰ ἐκδυθῇ » καὶ αὐτὴ τὰ κοσμικὰ ἄμφια, καὶ νὰ γίνῃ καλογραῖα, καὶ » οὔτε ἔλαιον νὰ καταλύσῃ ἕως τέλους ζωῆς της· μόνον νὰ » ἀξιωθῇ νὰ ἰδῇ τὸ μαρτυρικόν του τέλος· οἱ δὲ τύραννοι ἔδε- » ρνον καὶ αὐτήν, καὶ τὴν ἐδίωκον· καὶ ἐδύνετο με τὸ μέσον » τῶν γυναικῶν χανημισῶν νὰ τὸ λυτρώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας » τῶν ἀνιλεῶν ἐκείνων τυράννων· ὅτι καὶ ἐχεῖναι βλέπου- » σαι ἐσυμπονοῦσαι καὶ ἐσπλαγχνίζοντο τὸ παιδίον.

Πλὴν τοῦτο μόνον ἐφοβεῖτο μήπως ἀπειπόντες οἱ τύ- » ραννοι δέροντες, μείνῃ ἀστεφάνωτον. Ὅθεν ἡ φιλόπαις » μήτηρ καὶ φιλόθεος, τὰ μητρώα σπλάγχνα σπαραττομέ- » νη, ἀφῆκε νὰ τελέσῃ τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔλε- » γεν αὐτῇ· « Ἀνδρίζου τέκνον μὴ μοῦ δειλιάσῃς, ἰδὲ ἀγῶ » » παρίσταμαι παρηγορῶν σε ἕως τὴν ὥραν τοῦ θανάτου » σου ». Ὁ δὲ μάρτυς ἀπεκρίνατο, « Ἐγὼ τώρα πλεον γὰ »

» δειλιάσω, ὑποῦ ἔφθασα εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἰδοὺ » ὁρῶ τὸν Χριστὸν μου περιμένοντα νὰ λάβῃ τὴν ψυχὴν » μου, εἰς τὴν ἀνεκλάλητον ἐκείνην, καὶ αἰδιον μόνημον » ἀγαλλίασιν. »

Ἡ ψυχὴς ἀνδρείας παῖδος ἁγίου! Ἡ γυναικὸς θαυμα- » σίας μεγαλοψύχου· καθὼς ποτὲ ἡ μακαρία Σολομὼν, » παρῴτρυνε τὰ τέκνα της νὰ ὑπομένωσι τὰς βαπάλους, » φροντίζουσα ὅπως ὁ Θεὸς λάβῃ αὐτά, οὕτω καὶ ἡ μήτηρ » τοῦ μάρτυρος παρῴτρυνε τὸ τέκνον της νὰ ὑπομένῃ καρ- » τερῶς τὰς βασάνους, καὶ λάβῃ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυ- » ρίου. Ἡ ἀνδρείας ἐν γυναικεῖῳ σώματι!

Ἐζήτησε δὲ τὸ παιδίον τῆς μητρός του νὰ φέρῃ πνευμα- » τικὸν νὰ κοινωνήσῃ τὰ ἄχραντα Μυστήρια. Σπεύσασα δὲ ἡ » μήτηρ ἔφερε τὸν πνευματικὸν με τὰ Θεῖα Μυστήρια, καὶ » ἡξιώθη τοῦ ποθουμένου, τῇ παραχωρήσῃ τῶν χανημισῶν » γυναικῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ὁθωμανῶν.

Αἱ δὲ χανήμισαι γυναῖκες βλέπουσαι τὸ παιδίον εἰς » τὰ ὀλίγια τοῦ θανάτου ἀπὸ τὰς ἀφορήτους πληγὰς, ἐπει- » σαν τοὺς τυράννους νὰ ἀποδώσουν τὸν μάρτυρα εἰς τὴν » μητέρα του. Ὅθεν κακεῖνοι βλέποντες ὅτι ἐπλησίαζε νὰ » τελευτήσῃ ἀφήκασιν τὴν μητέρα του νὰ λάβῃ τὸ παιδίον » εἰς τὸν οἶκον της.

Οὕτω, καθὼς ἡ μήτηρ τοῦ ἐνὸς τῶν ἁγίων Τεσσαρά- » κοντα μαρτύρων, ἔλαβε τὸ τέκνον της εἰς τοὺς ὤμους » της, καὶ ἠκολούθη τὰ λοιπὰ σώματα τῶν μαρτύρων, οὕτω » καὶ αὐτὴ, καταβιβάσασα τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος υἱοῦ της » ἀπὸ τὴν κρεμάλαν ὅπου ἐκρέματο, ἄρασα αὐτὸ ἐπ' ὤμων » της, ἔφερεν εἰς τὸν οἶκον της, καὶ ἀμέσως παρέδωκε τὴν » μακαρίαν του ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ. Ἡ δὲ χαρὰς πλητ-

σθεῖσα, ὡς ἀξιώθεισα γενέσθαι μάρτυρος μήτηρ, νεκροσκό-
λισασα αὐτὸ, ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς οἱ ὅποιοι ψάλλοντες ἐκό-
μισαν εἰς τὸ κοιμητήριον κατὰ τὸ ἔθους, καὶ τὸ ἐνταφί-
σαν ἐντίμως.

Ὁ δὲ θαυμαστὸς Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσε
τὸν νεομάρτυρα Παντελεήμονα, πρὸς πληροφορίαν τῆς νο-
μίμου αὐτοῦ ἀθλήσεως, καὶ ἄρχησαν νὰ γίνονται θαύματα
εἰς τὸν τάφον του· καὶ πολλοὶ χριστιανοὶ ἄνδρες τε καὶ
γυναῖκες ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας συνεχόμενοι, προσήρ-
χοντο εἰς τὸν τάφον τοῦ μάρτυρος, καὶ ἐθεραπεύοντο, δο-
ξάζοντες τὸν Θεόν, καὶ εὐχαριστοῦντες τὸν ἅγιον.

Ὅθεν, μαθοῦσαι τὰ θαύματα καὶ αἱ γυναῖκες τῶν τουρ-
κῶν, ἤρχοντο καὶ αὐταὶ καὶ ἐλάμβανον τὴν ὑγίαν τους, τυ-
φλαὶ ἀνέβλεπον, παράλυτοι συνεσφύγκοντο, καὶ διαφόρως
πάσχουσαι ἐθεραπεύοντο· ὅθεν, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν κρυ-
φίως ἀπὸ αὐτᾶς.

Τούτων οὖν οὕτω γινομένων εἰς διάστημα ἡμερῶν τεσ-
σαράκοντα. Τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ
τοῦ μαρτυρικοῦ σώματος, ἐφάνη ὁ ἅγιος κατ' ὄναρ εἰς τὴν
μητέρα του λαμπρὸς τὴν στολὴν, καὶ λέγει τῆς· «Ἐγείραι
» μήτηρ μου, καὶ ἄπελθε εἰς τὸν τάφον μου, καὶ λάβε τὸ
» σῶμα μου μετὰ τὸ χῶμα τοῦ ἰχῶρος αὐτοῦ· ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ
» υἱός σου Παντελεήμων ». Ἡ δὲ ἐγερθεῖσα, ἐνόμισε νὰ ᾔ-
τον φαντασία τὸ ὄραμα, καὶ οὐκ ἀλήθεια· ὅθεν ἀπίστι-
σεν. Ὁ δὲ ἅγιος ἐφάνη καὶ δεῦτερον· καὶ δὲν ἐπίστευσε, μήπως καὶ ᾔ-
τον δαιμονικὴ φαντασία. Τρίτον δὲ ἐφάνη ὁμοῦ μετὰ τὸν Πρό-
δρομον Ἰωάννην, καὶ τὸν ἅγιον Νικόλαον εἰς πίστωσιν βε-
βαίαν, καὶ εἶπε τῆς μητρὸς του. «Βλέπεις τὸν τίμιον Πρό-
» δρομον καὶ τὸν ἅγιον Νικόλαον ὁμοῦ μετὰ ἐμένα; » Ἡ δὲ ἰ-

δοῦσα πάλιν ἀμφίβαλε· πλὴν ἀπῆλθεν εἰς τὸν πνευματι-
κόν της καὶ τοῦ ἀνήγγειλε τὸ ὄραμα· ὁ δὲ πνευματικὸς εἶ-
πεν αὐτῇ· «Μὴ ἀπιστῆς εἰς αὐτό· ἐπειδὴ καὶ τὸ μαρτύριον
» εἶναι φανερόν τοῦ υἱοῦ σου, καὶ ἀμφιβολία δὲν χρειάζεται,
» φαντασία πλάνης δὲν χωρεῖ. Ὅθεν ἐγερθεὶς ὁ πνευματικὸς
ἀπῆλθεν ὁμοῦ μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ ἁγίου εἰς τὸν τάφον,
συνήλθονσαν δὲ καὶ ἄλλοι χριστιανοί, καὶ ἤνοιξαν τὸν τά-
φον τοῦ μάρτυρος, καὶ ἐξῆλθεν εὐωδία ἄμετρος· καὶ ἐκβάλ-
λοντες τὸ ἅγιον λείψανον ἀπὸ τοῦ τάφου, πολλοὶ ἀσθε-
νεῖς ἐθεραπεύθησαν, καὶ φέροντες αὐτὸ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
ἐψάλλον τὴν ἀκολουθείαν τῶν νέων μαρτύρων, καὶ πάραυτα
ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἔλαβε τὸ ἅγιον σχῆμα μετονομασθεῖσα Εὐ-
πραξία μοναχή. (α) Ἐλαβε δὲ ἐντολὴν ἀπὸ τὸν ἅγιον κατ'
ὄναρ νὰ μετακομίσῃ τὸ λείψανον εἰς τὴν Ἑλλάδα πατρίδα
τῶν. Δαβοῦσα ὅθεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὸ ἅγιον λείψανον, εἰς
κιβώτιον κεκοσμημένον μετέβει εἰς τὸ Ἡράκλειον, φρού-

(α) Κατὰ τὸν Δαμάσκηνον Ἰωάννην· τοῦ νεκροῦ σώματος τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀλλοιοῦται ἡ ὄψις· τῇ ἐννάτῃ πᾶσα διαρρέει ἡ πλά-
σις, σφριζομένης τῆς καρδίας· τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ, καὶ αὐτὴ ἡ
καρδία ἀπώλλυται· τούτου ἕνεκα γίνονται τὰ γ'. β'. καὶ μ' μνη-
μόσυνα· τὰ δὲ τῶν ἁγίων μένουσιν ἀδιάφθορα· τῶν καθαρῶν καὶ
τῶν ἀφωρισμένων δυσειδέστατα· εἰς διαστολὴν· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν
βρεφῶν· πρῶτον ἡ καρδία διαπλάττεται εἰς τὴν μήτραν· εἶτα καὶ
τὰ λοιπὰ μέρη· τὴν τρίτην ἡμέραν εἰς αἷμα μεταβάλλεται· τὴν
ἐνάτην χαρακτηρίζεται· τὴν δὲ τεσσαρακοστὴν ἀπαρτίζεται εἰς
τέλειον εἶδος τὸ ἔμβρυον· καὶ μετὰ ἡμέρας τεσσαράκοντα, διορί-
ζεται ἡ κατάπαυσις τῆς δικαίας ψυχῆς ἄχρι τῆς συντελείας. Διὸ
καὶ ὁ μάρτυς μετὰ 40 ἡμέρας ἐζήτησε τὴν ἀνακομητὴν τοῦ ἱεροῦ
αὐτοῦ λειψάνου· τὰ δὲ μὴ λυόμενα τῇ 40 ὑπεύθυνα εἰσίν.

ρωτ εἰς πόλιν, ἐκεῖ ὠμολογήσασα ἐνώπιον τῶν ὀθωμανῶν, τῇ χάριτι τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐνισχυομένη, τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν, καὶ ποικίλλας νόσους θεραπεύουσα διὰ τοῦ ἁγίου λειψάνου, ἐπλευσεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν νῆσον Σύρον, ἐλπίζουσα νὰ φθάσῃ εἰς Σπέτζας πρὸς τὴν ἐκ πατρὸς γυνέτειραν πατρίδα τοῦ ἁγίου. Διαδοθείσης δὲ τῆς φήμης ὅτι ἔρχεται τὸ λείψανον νέου μάρτυρος Παντελεήμονος ἐκ τῆς Κρήτης, (Προὔπῃρχε δὲ ἡ φήμη τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἀφηνουμένων ἐμπορικῶν πλοίων) ὑπεδέχθησαν αὐτὸ μετὰ μεγίστης εὐλαβείας καὶ τιμῆς ἅπαντες οἱ Ἑρμοουπολίται· συνέβει δὲ ἐν Σύρῳ τὸ ἐξῆς τοῦ ἁγίου πρῶτον θαῦμα. Ἄγιογράφος τις ζωγράφος, Δημήτριος Ἀρμενόπουλος Σμυρναῖος, εἶχε δισπιστίαν εἰς τὸν ἅγιον, ὃ δὲ ἅγιος φαίνεται τὴν νύκτα κατ' ὄναρ εἰς αὐτὸν πρὶν ἡμέτηρ μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ λειψάνων φθάσει εἰς Σύρον, ἐλέγχον καὶ ἀπειλὸν αὐτοῦ τὴν δισπιστίαν, ἐπομένως τὸν παραγγέλει νὰ ζωγραφίσῃ τὴν εἰκόνα του, τῷ ἔλεγε δὲ· ὅτι εἶναι ὁ νεομάρτυς Παντελεήμων ὁ ἐκ Σπετσῶν. Ἐγερθεὶς δὲ ἐκ τοῦ ὕπνου ὁ ζωγράφος ἐζωγράφησε τὴν ἁγίαν αὐτοῦ εἰκόνα, ὡς τὸ πρόσωπον καὶ λοιπὰ εἶδε κατ' ὄναρ, χωρὶς ποτὲ νὰ εἶδῃ τὸν ἅγιον ζῶντα ἐν τῷ προσκαίρῳ καὶ ματαίῳ τοῦτο κόσμῳ· φθάσασα δὲ ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου εἰς Ἑρμοουπόλιν τῆς Σύρου μετὰ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ λειψάνου παρέδωκεν ὁ ζωγράφος οὗτος τὴν εἰρημένην ἁγίαν εἰκόνα· αὐτῇ, καὶ οἱ κατὰ τύχην εὐρεθέντες ἐκεῖ καὶ γινόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ ἁγίου ἐθαύμασαν διὰ τὴν μεγάλην ὁμοιότητα αὐτοῦ ζωγραφισθεῖσαν παρ' ἀνθρώπου μηδέποτε εἰδόντος τὸν ἅγιον. Ἡ ἁγία αὕτη εἰκὼν τοῦ νεομάρτυρος Παντελεήμονος σώζεται παρὰ τῇ μητρὶ τοῦ ἁγίου μέχρι τὴν σήμερον.

ἐντεῦθεν πλείστα θαύματα ἐτελοῦντο τοῖς προσερχομένοις καὶ ἀσπαζομένοις αὐτὸ μετὰ πίστεως, ἐξ ὧν καὶ δηλὰ ἐγένοντο διὰ τῆς ἐκεῖσε δημοσιογραφίας καὶ ἡμεῖς γράφομεν τινὰ πρὸς πίστωσιν. Ἰωάννης τις Δημητρίου Τσακηζόγλου, κάτοικος εἰς Σύρον, χωλὸς ἐπὶ ἑξ ἔτη, περιελθὼν εἰς διαφόρους ἰατροὺς, καὶ προσαναλώσας χρήματα ἰκανὰ, μαθὼν τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἁγίου λειψάνου καὶ ἀσπασθεὶς αὐτὸ μετὰ πίστεως, καὶ τριφθεὶς ἐκ τοῦ ἐλαίου τῆς κανδήλας αὐτοῦ ἔλαβε τὴν ὑγίαν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ περιπάτει δοξάζων τὸν Θεὸν καὶ καὶ τὸν ἅγιον.

Ἄλλος, Σταματέλος Χαρατσῆς καλούμενος, πάσχων αὐτὸς τε καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ ὑπὸ διαφόρων ἀσθενειῶν πολλῶν χρόνων καὶ ἐξοδουσάντων πολλὰ εἰς ἰατροὺς καὶ μὴδὲν ὠφελεινέστες, ἰάθησαν ἐπικαλεσθέντες τὸν ἅγιον καὶ ἀσπασθέντες τὸ λείψανον αὐτοῦ. Ἄλλος τις πάλιν, Παντελῆς Μαρδίκος καλούμενος, ἐπὶ μῆνας τρεῖς ἐκεῖτετο ἀκίνητος ἐπὶ κλίνῃ, ἀσπασθεὶς δὲ τὸ ἅγιον λείψανον ἔλαβε τὴν ὑγίαν του.

Πολλῶν δὲ θαυμάτων τελουμένων εἰς τοὺς ἐν νόσοις καὶ μαλακίαις, συνεχομένους ὑπὸ τοῦ ἁγίου λειψάνου· ὁ ἐκεῖσε ἀρχιερεὺς, συνεργεῖα σατανικῇ, μετὰ τῆς τότε πολιτικῆς ἀρχῆς ἀπεστείλεν ἱεροδιάκονον καὶ δύο κλητῆρας καὶ παρεπήγαγον τὸ κιβώτιον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἐκεῖ δὲ διανυκτερεύσαν μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ ἁγίου λειψάνου, τὸ πρωτὶ ἀπεδόθη ὀπίσω τῇ μητρὶ τοῦ ἁγίου τούτου, εἴτε ἐκ τῆς ὑποψίας μὴ γεννηθῇ στάσις πρὸς τὸν λαόν, εἴτε δι' ἄλλην οἰκονομίαν ἐκ Θεοῦ, Κύριος εἶδεν· λαβοῦσα δὲ ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῦτο καὶ σπεύδουσα νὰ φθάσῃ, ὡς εἵπομεν, εἰς τὰς Σπέτζας, ἀπέρασεν εἰς τὴν Ἰδραν, καὶ εἰς τὴν νῆσον

παύτην ἐγένοντο πάμπολλα θαύματα. Γενομένων δὲ τῶν ἐν Σύρῳ καὶ τῶν ἐν Ἰδρα θαυμάτων καὶ πολλῆς φήμης διαδοθείσης ὑπὲρ τοῦ λειψάνου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις πολιτικὴν ἀρχὴν μετεκαλεῖται παρ' αὐτῆς διὰ τῆς ἐκεῖσε Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου ἡ μήτηρ μετὰ τοῦ λειψάνου εἰς τὰς Ἀθήνας, παρουσιασθεῖσα δὲ ἐνώπιον τῆς Συνόδου ἐκθέττει ἀπ' ἀρχῆς τὸ μαρτύριον αὐτοῦ καὶ ζητεῖ τὴν διὰ σημείων καὶ θαυμάτων βεβαίωσιν τῆς ἀγιότητος τοῦ λειψάνου καὶ ἐπομένως τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας· ἀλλὰ δυστυχῶς ἀποπέμπεται ἐκεῖσε, ἴσος καὶ παρὰ τὴν θέρησιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλὰ τῆς ἐπιβληθείσης εἰς αὐτὴν θελήσεως τῆς τότε πολιτικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ λείψανον κρατεῖται ἐντὸς τοῦ Συνοδικοῦ μέχρι τὴν σήμερον.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ στερουμένη τοῦ ἱεροῦ λειψάνου ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς τὴν δεξιὰν χεῖρα, καὶ τινὰ ἄλλα τμήματα τούτου μετὰ τοῦ κεφαλοκαλήματος (φασίου) καὶ σανδαλοίων (παπουτσιῶν) αὐτοῦ διὰ τῶν ὁποίων ἐνήργει ὁ ἅγιος πολλά καὶ ἀναριθμητὰ θαύματα. Ἐν Ἀθήναις δὲ περιερχομένη ἡ μήτηρ αὐτοῦ πανταχοῦ καὶ κηρύττουσα ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ μετὰ πεπάρρησιασμένης φωνῆς καὶ ἀνδρείας ψυχικῆς ἐμπλεως οὔσα ὑπὸ τοῦ θείου ζήλου τῆς πίστεως, τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἐλπίδος καὶ ἀγάπης, ἐξέλεγε τὰς παρανομίας κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, συνεβοήθει τοῖς πάσχουσι, παρηγόρει τοὺς τεθλιμμένους, καὶ ἐγένετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἵνα προσάγῃ τοὺς πάντας διὰ τῆς μετανόιας πρὸς τὸν Θεόν. Ἐκεῖ εἰς Ἀθήνας κατὰ πρῶτον ἐγνωρίσθη, καὶ ἐσχετίσθη μὲ ἀρχόντισιν τινὰ Βασιλικὴν Δ. Στρούμποῦ καλουμένην, ἐνάρξε-

τον καὶ εὐσεβεστάτην ἥτις κατ' ἰατρειθεῖα ἀπὸ τοῦ θάθους τῆς ἀποπληξίας διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου, ἐγένετο συγχάτοικος ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, ἡ ἑποία συνεβοήθει, ἐπαρηγόρει, κατὰ πάντα τὴν μητέρα τοῦ ἁγίου πάσχουσιν καὶ ὑποφέρουσιν πολλοὺς διωγμοὺς καὶ πειρασμοὺς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις πολιτικῆς καὶ δι' αὐτῆς παρὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, καὶ πολλοὶ τῶν ἐκεῖσε ἐκ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐπισήμων τοῦ Γένους προυχόντων ἐγνώρισαν αὐτὴν καὶ ἐσέβοντο τιμῶντες αὐτὴν τε καὶ τὸ ἅγιον λείψανον παρ' οὗ ἔβλεπον τὴν θείαν χάριν ἐνεργοῦσαν παντοῖα θαύματα καὶ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἄλλους.

Ἰδοῦσα δὲ ὀπτασίαν νὰ οἰκοδομήσῃ ναὸν τοῦ ἁγίου ἐν Ἀθήναις, ἀπῆλθε πάλιν εἰς Κρήτην καὶ πωλήσασα τὰ ὅ,τι ἐκεῖσε ἐκέκτητο, ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἤρξατο νὰ κτίῃ τὸν ναὸν· ἀπήντησε δὲ πολλοὺς πειρασμοὺς καὶ ἐμπόδια ὑπὸ τῆς ἀρχῆς κατ' ἀρχάς, πλὴν ἀκολούθως τοῦτο μαθὼν τὸ περιστάτικόν ὁ τότε Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὁθων, μετέβη ἐπιτοπίῳ, ὅπου ἀνοικοδομήτο ἡ Ἐκκλησία καὶ ἐρώτησε τὴν Εὐπραξίαν τί ἐκτιζεν, ἡ δὲ εἶπεν· « Ἐκκλησίαν Θεοῦ τιμομένην ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Παντελεήμονος ». Τοῦτο ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, τῇ θείᾳ πρὸς αὐτὸν νεύσει, συνησέφερε διὰ τὴν οἰκοδομὴν δραχμὰς διακοσίας καὶ διέταξε τὴν ἐκδοσὶν αἰδείας πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ· ὅθεν τῇ θείᾳ χάριτι τελειώσασα τὴν οἰκοδομὴν, ἐγκαινίασεν αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου [καὶ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ νέου, θέας εἰς αὐτὴν καὶ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ εἰκόνα.

Κυροῦ δὲν προχωροῦντος, ὅταν κατὰ τὰ τὸ 1854 ἔτος

ἐνέσκηψεν ἡ κατὰ Θείαν παραχώρησιν καὶ πρὸς τιμορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διὰ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἡ νόσος χω-
λέρρα εἰς Ἀθήνας καὶ ἔφερε πολλοὺς εἰς τὸν ἄδην, τότε τί
δὲν ἐνήργει ἡ μακαρία αὐτῇ μήτηρ; περιήρχετο τοὺς στρα-
τῶνας ὅπου ἦσαν ἐρριμένοι καὶ κειττόμενοι ἀπὸ τὸν νόσον
στρατιώται· παρηγοροῦσα αὐτοὺς καὶ προτρέπουσα εἰς
μετάνοιαν καὶ ἐξομολόγησιν, εἰς νηστείαν καὶ προσευχὴν,
πλύνουσα τὰς πληγὰς τῶν καὶ καθαρῆζουσα τὰς ἀκαθαρ-
σίας αὐτῶν καὶ τοὺς στρατῶνας.

Περιήρχετο εἰς τὰς ἀγυὰς καὶ ἐκθύρτε λαμπρὰ τῇ
φωνῇ. «Μετανοεῖτε νὰ φύγῃ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ». Ἐκίνησεν εἰς
λιτανεῖαν διὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἱερεῖς τινες καὶ τὸν
λαὸν, ὄντας εἰς γενικὴν ἀπελπισίαν διὰ τὴν θερίζουσαν
χωλέρραν· ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων, ἐλαττωθείσης
τῆς νόσου διεβλήθη πάλιν ὅτι στασιάζει τὸν λαόν. Ἐξο-
ρίζεται τελευταῖον εἰς Μονὴν τινα τοῦ Αἰγίου (Βοστί-
της) Πεπελενίτσαν ἐπιλεγομένην ἐν καιρῷ βαρυτάτου
χειμῶνος δι' ὃν ὑπέφερε πολλοὺς καθ' ὁδὸν πειρασμοὺς
καὶ θλίψεις· φθάσασα δὲ εἰς τὴν Μονήν, καὶ μὴ δυναμένη
νὰ ἀνέξῃ ἐκείσε, τῇ προτροπῇ τῶν προυχόντων καὶ ἐπι-
σήμεων ἀρχόντων τοῦ Αἰγίου, οἱ ὅποιοι ἐγνώριζον αὐτήν,
καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἐν Ἀθήναις κατέβη εἰς τὸ Αἶγιον, ὅ-
που καὶ εἶδε διαμένει παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοτόκου
Μεγαλομμάτα ἐπικεκλημένη καὶ ἐκεῖ μένουσα ἐποίει
καλὸν ἔργον τῆς μετανοίας, τῆς παρηγορίας τῶν πτω-
χῶν καὶ ἀσθενῶν, ἡ μὲν θύρα αὐτῆς ἐστὶν ἀνεωγμένη, ἡ
δὲ οἰκία διδασκαλεῖον τῆς ἀρετῆς, καὶ παραμυθίας τῶν
θλιβομένων.

Τὰ δὲ μικρὰ τεμάχια, δηλαδή, δεξιὰ χεῖρ, καὶ ἄλλα

τοιαῦτα ἐκ τοῦ ἁγίου λειψάνου ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, καὶ
τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἐσώθησαν εἰς αὐτήν· οὐ
μόνον ἐκχέουσιν ἄρρητον καὶ ὑπερφυσικὴν εὐωδίαν, ἀλλὰ
γίνονται καθ' ἑκάστην ἀπαλλακτικὰ διαφορῶν ἀσθενειῶν
καὶ πηγὴ ἱαμάτων καὶ θαυμάτων καθὼς παρὰ πάντων
ὁμολογεῖται· ἐξ ὧν τὰ ἀκόλουθα.

Εἰς ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς κατοικῶν εἰς τὴν ἐν Τρυ-
πητῇ τοῦ Αἰγίου ἱερὰν Μονὴν τῆς ὑπερχίας Θεοτόκου, Βα-
σίλειος καλούμενος, ἀπιστοῦσεν εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ νεο-
μάρτυρος Παντελεήμονος καὶ ἔλεγεν εἰς πάντας. «Ἐάν οὐ-
» τος εἶναι ἅγιος ὡς θαυματουργήσῃ καὶ εἰς ἐμὲ διὰ τὸν
» πιστεύσω καὶ τὸν δοξάσω ». Ἀσθένente δὲ ὁ ἱερεὺς οὗτος
καὶ ἐν τῇ ἀσθενείᾳ του, ἐν μιᾷ νυκτὶ, ὅτε ῥαγδαία κατέπι-
πτε βροχὴ, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ἐν τῷ ἰδίῳ διαλογισμῷ. «Ἴδού,
» ἐάν ὁ νεομάρτυς Παντελεήμων ᾔναι ἅγιος ὡς πέμψη
» κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν πρὸς ἐμὲ τὴν μητέρα του, καὶ
» ἐάν ἐλθῇ, τότε τὸ γεγονός θέλω ὀνομάσει θαῦμα καὶ
» πιστεύσω τὸν Παντελεήμονα τοῦτον ὡς νεομάρτυρα καὶ
» τοῦ Θεοῦ ἅγιον ». Μέσης δὲ οὔσης τῆς νυκτός ἐνῶ
» πάντα κατ' ἰδίαν καὶ ἐν τῇ κλήνῃ αὐτοῦ ἐξαπλομένος διε-
» λογιζέτο ὁ ἱερομόναχος Βασίλειος καὶ τῆς μητρὸς τοῦ
» ἁγίου κοιμωμένης ἐν τῷ Μονιδρεῖ αὐτῆς, βλέπει κατ' ὁ-
» ναρ τὸν υἱὸν αὐτῆς νεομάρτυρα Παντελεήμονα ὁ ὅποιος
» τὴν λέγει «Μήτηρ ἐξύπνησον ἀμέσως καὶ τὴν ἰδίαν στιγ-
» μὴν ὑπάγε, ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ ὁ καιρὸς, πρὸς τὸν ἐν Τρυ-
» πητῇ ἱερὸν ναὸν διαμένοντα καὶ ἀσθενοῦντα ἱερέα Βασί-
» λειον καὶ ἔλεγχον τὴν ἀπιστίαν του, εἰπὲ εἰς αὐτὸν ὅτι
» ἰδοὺ ἐπληρώθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ἀπιστίαν του διὰ τῶν
» κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐναντίον μου διαλογισμὸν του »

ἔξυπνήσατα δὲ ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου ἀμέσως ἐξέτελεσε τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ καὶ τι ῥαγδαιωτάτης καταπιπτούσης τῆς βρογχῆς, ἤλθεν ἡ Εὐπραξία εἰς τὴν Τρυπητὴν καλουμένην Ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου, ἐν ἣ εὗρίσκετο ὁ πνευματικός οὗτος, καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν λέγουσα· « Ἐγὼ εἶμαι ἡ » καλογραία Εὐπραξία ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος » Παντελεήμονος ». Ὁ δὲ ἀνοίξας τὴν θύραν ὑπεδέχθη αὐτὴν κλαίων καὶ μετανοῶν, καὶ ἐπίστευσε, καὶ κηρύττει διαβρῆδην τὸν ἅγιον.

Ὁ Ἰωάννης Παππᾶ Μιχαὴλ ἐπιλεγόμενος, ἐξ Ἀμπελακίου τῆς Σκλαμῖνος Ἀττικῆς, ἔκειτο παράλυτος καὶ μὲ πληγὰς εἰς τοὺς πόδας ἐπὶ τριετίαν, πρὸς Θεραπείαν του δὲ κατέφυγεν εἰς τὴν συνδρομὴν ὄλων τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ λοιπῶν ἐπιστῆμων ἱατρῶν, δαπανήσας σημαντικὸν τῆς περιουσίας του μέρος, ἀλλ' οὐδεὶς τούτων ἠδυνάθη νὰ ἐπιφέρῃ Θεραπείαν εἰς αὐτόν. Μαθὼν δὲ περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις γεννηθέντων θαυμάτων τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Παντελεήμονος εἰς πολλοὺς, καὶ τὴν τῆς μητρὸς του μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ λειψάνων εἰς Αἴγιον διαμενούσης· πισθεὶς ὅτι ἐὰν προστρέξῃ εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ ἁγίου διὰ πρεσβειῶν αὐτοῦ θέλει λάβει τὴν υἱεὶαν του παρὰ Θεοῦ, ἐζητήσατο εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν νὰ τὸν φέρωσιν εἰς Αἴγιον. Μεταφέρθη ὁθεν ἐκεῖ κατὰ τὸ ἔτος 1861, καὶ μείνας παρὰ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου μῆνας περίπου δύο παρεκάλει αὐτὸν νὰ τὸν Θεραπεύσῃ διὰ τῆς πρὸς Θεὸν μεσιτείας του, καὶ, ὁ τοῦ θαύματος, ἔλαβε τὴν ἐντελὴν υἱεὶαν του διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παντελεήμονος παρὰ Κυρίου τοῦ προσδεχομένου τὰς ἱκεσίας τῶν πιστῶν αὐτοῦ ἁγίων μαρτύρων.

πᾶθη σαρκικά· τὸ ὅποιον εἰς πολλὰ ὀλιγωτάτους εἰς τὸν νῦν αἰῶνα εἶναι νὰ φυλαχθῇ, ὡς πασίδηλον.

Εἰς ἐνδειξιν τῆς ἀγιότητος τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, ἔγινε θαυμασίως ἡ ἀνακομηδὴ του μετὰ ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ διὰ τῶν θαυμάτων τῶν ἰάσεων τὸ ὅποιον ἐβράβευσεν εἰς τοὺς ἀσθενοῦντας, ἐπεκυρώθη μᾶλλον ἡ ἀγιότης αὐτοῦ, ἡ δὲ ἐπάνοδος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔγινεν, οὐχ' ὅτι ὁ ἅγιος ἔχει χρεῖαν ἀποδείξεως ἀγιότητος, διότι ἀπὸ Θεοῦ ἐδοξάσθη εἰς τὴν ἀληκτον μακαριότητα· ἀλλὰ πρὸς στηριγμὸν εὐσεβείας τῶν κλονουμένων ἀδελφῶν ἀπὸ τὰς ἐρρηγιῶν τῶν ἀθέων ψευδοπροφητῶν, τῶν δοξαζόντων τὸ αὐτόματον· καὶ τὸ οὐκ ἔστι Θεός, ἐκ τῶν ὁποίων κινδυνεύει τὴν σήμερον ἡ εὐσέβεια.

Ὅθεν, προσαγορεύομεν τὴν ἡγιασμένην τοῦ μάρτυρος κεφαλὴν λέγοντες· « Χαῖρε τέκνον Θεοῦ ἀμώμητον καὶ ἀρμίαντον, μάρτυς Χριστοῦ σοφώτατε, θεράπων αὐτοῦ δραστηκώτατε καὶ θερμώτατε. Χαῖρε τὸ ἥδυσμα τῶν ἀγγέλων, καὶ τῶν ἀθλοφόρων ἰσοστάσια. Χαῖρε ὅτι ἐτιμήθης μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ μεγάλου Παντελεήμονος, ἐλεῶν ὡς ἑκεῖνος τοὺς ἐν νόσοις συνεχομένους; » καὶ Θεραπεύων τοὺς καχεκτοῦντας· νῦν δὲ στεφανηφόρος » παριστάμενος τῷ δεσπότῃ Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως ἀξιωθῇμεν σωτηρίας τυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ».

Ἐν τῇ δόξᾳ σὺν τῷ πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι·

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταῖς τοῦ αὐτοῦ ἁγίου ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησεν καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ὥδ' ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Στεφανίτην τὸν ὑπέρλαμπρον ἐν ἄσματι, δευτε θεόφρωνες ἀνευφημήσωμεν νῦν, σοφίας τοῦ πνεύματος οἶκον τὸν πάγχρυσον, καὶ βοήσωμεν, Παντελεῆμον φύλαττε, τοὺς τελοῦντας σου τὴν μνήμην.

Τὴν ἀγίαν σου, πανένδοξε Γηθόμενοι, πάντιμον μνήμην σου, ἄγει τιμώσασε νῦν νῆσος Σπέτσα, ἡ εὐκλεὴς καὶ τερπνὴ, καὶ κραυγάζει σοι· σύμου καύχημα δόξα τε πολιοῦχος τε καὶ τεῖχος.

Ολος ἔμπλεως, σοφίας καὶ παράδεισος, ἔμφυχος ἐνδοξε, Πανμελεῆμον σοφὴ, ἐφάνης καὶ ἡδυσμα τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ· ὅθεν σήμερον, σοῦ τὴν λαμπρὰν πανήγυριν, ἐκτελοῦμεν Γῆ θοσύνης.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἔμφυχος, πανάχραντε καὶ ἐνδοξον, Θεοῦ ἀγίασμα, λυχνίατε χρυσαυγῆς, ἀγνὴ καὶ πολύφωτον, ταύτης λαμπάδιον, ἐ χρημάτισας, Θεοῦ τε λόγου σκῆνωμα, καὶ παλάτιον καὶ θρόνος.

ὥδ' η'. Παιδας εὐαγεῖς.

Μέγας οὐρανὸς ὡς περ ἐφάνης, τὸν Κύριον ὡς περ ἥλιον παμμέγιστον, ἔχων ἐν τοῖς στέρνοις σου, μάρτυς παναοίδιμε, Παντελεῆμον πάμφωτον καὶ ὡς σελήνην δέ, κτησάμενος τοῦ πνεύματος χάριν, καὶ ὡς φαιδρὰ ἄστρα, τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων.

Ελεος μιμούμενος Κυρίου, τοὺς πάντας ἐλεεῖς ἐκά;

στατε, διὰ τῶν λειψάνων σου, νόσους γὰρ ἀπήλασας, Παντελεῆμον πάθατε, σὺ ἐθεράπευσας, πλουτίζων πενιμένους εὐφραίνων, τοὺς δοξολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λαμπρύνεται σήμερον ἡ νῆσος, Σπέτσα μάρτυς ἐν τῇ μνήμῃ σου, συγκαλοῦσα ἅπασαν, πόλιν χῶραν μέλψαι σου Παντελεῆμον ἐνδοξε τὰ σὰ θαυμασία, ἃ πᾶσιν ἐκάστοτε παρέχεις, δι' ἃ ἐδοξάσθη Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ ἀγνὴ ἐδείχθης, παλάτιον οἶκος τιμαλφέστατος, ὅρος πῖον ἅγιον, ὅρος ἐμφανέστατον εὐλογημένη Δέσποινα μόνη πανύμνητε· διό σε Θεομήτορ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὥδ' θ'. Ἄπας Γηγενής.

Επαινετῆς, ὁδμῆς τῶν λειψάνων σου, Παντελεῆμον σοφὴ ὡς τοῦ παραδείσου Γὰρ, ἡ θείου κήπου ἄνθη ἐκπνέουσι, καὶ τοὺς πιστοὺς εὐφραίνουσιν ἀρωματίζοντα· ὡς λιθάνου, κρίνον ὡς μυρίπνοον, καὶ ἰάσις νοσοῦσι παρέχοντα.

Ως περ βρεφικὰ ψελλίσματα πρόσδεξαι, τὸν ὕμνον ἅγιε, ὃν σοι προσεσήνοχα, Παντελεῆμον τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, καὶ ἀμοιβὴν αἰτοῦμαι σοι, ταῖς ἰκεσίαις σου, ὑπὲρ πάντων λύσιν ὧν ἐξήμαρτον, ἐν τῷ βίῳ καὶ λόγοις καὶ πράξεσι.

Φῶς τὸ τριλαμπές, ἀμέσως θεώμενος μάρτυς φερώνυμε, τοῦ ἐλέους φώτισον, Παντελεῆμον θείαις ἐλλάμψεσι, τὸν

νοῦν ἡμῶν δεόμεθα, τὸν ἐν τοῖς πάθεσι, σκοτισθέντα, καὶ μετόχους ποιήσον, οὐρανῶν βασιλείας πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Νεύματι τὸ πᾶν, παρθένε τὸν φέροντα Θεὸν ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν Θεοχαρίτωτε, ἐν ἐκτενῶς ἐκέλευε φωταγωγῆσαι ἡμῶν, τὰς καρδίας, τῶν μακαριζόντων σε, ὡς ἀγνὴν ἀληθῶς Θεομήτορα.

Καταβ. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Ὡς ἐτροπώσω ἅγιε, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, βαρβαρικὴν θρασύτητα, καὶ τυράννων μανίαν, Παντελεῆμον ἐνδοξε, καὶ ἡμῶν ταῖς λιταῖς σου, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, ἁμαρτιῶν λύσιν παρεχόμενος νεομάρτυς, ὡς παρρησίαν ἅπασαν, πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρίσου Κύριος, ἀπολλύμενον κόσμον, φθοῖρας ἀνακαλέσασθαι, βουλευθεὶς ὥσπερ οἶδεν, ἐσκήνωσε Θεοτόκε, σωτηρίαν οὖν πάντες, εὐρόντες ἐκβοῶμέν σοι, χαίρει τὸ τοῦ Ἀγγέλου, χαίρει ἀγνὴ, Γυναιξὶν ἐν πᾶσιν εὐλογημένη, καὶ ἅρ χαρὰν ἐκύησας, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Εἰς τοὺς αἶνους. Πᾶσα πνοή.

Ψάλλομεν προσόμοια τοῦ ἁγίου ἡχός β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δεῦτε γεόθλων ἡ πληθὺς, ἅμα παλαιῶν ἀθλοφόρων

Θεῖα ὀμήγουρι· δεῦτε παραλάβετε Παντελεῆμονα, τὸν γενναίως ἀθλήσαντα, Κρητῶν ἐν τῇ Νήσῳ, στερόνως καὶ αἰσχύναντα, τῶν ἀσεβοῦντων ὄφρην, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ ἠθληκότα, καὶ τῷ διαδήματι δόξης, παρ' αὐτοῦ λαβόντα καὶ κοσμούμενον.

δὶς.

Ὅτε συνελήφθης ἐν χερσὶ, μάρτυς ἀσεβῶν ἀτιθάσων, οἷα θηρῶν πονηρῶν, παίοντες λακτίζοντες μαστίζοντές σε δεινῶς, ἐξομῶσαι βιάζοντες, Χριστὸν τὸν Δεσπότην, τοῦτοις ἀνεκραύγαζες Παντελεῆμον σοφέ· κτίστην τῶν ἀπάντων Γινώσκω, μόνον τὸν Χριστὸν καὶ Θεόν μου, ὑπὲρ οὗ καὶ θνήσκω προθυμώτατα.

Ὅτε διεδόθη κατὰ σοῦ, φήμη πονηρὰ ἀσεβείας, Παντελεῆμον σοφέ, τότε σε κυκλώσαντες, θῆρες ὡς ἄγριοι, καὶ ὡς κύνες ἀρπάκτορες, οἱ γόνιοι τῆς Ἄγας, τύπτοντες λακτίζοντες, καὶ βασανίζοντες· σὺ δὲ ἐπτοήθης οὐδ' ὄλως, κράζων τῶν Χριστὸν καὶ Θεόν μου, σέβομαι καὶ θνήσκω προθυμώτατα.

Ψόξα ἡχός δ'.

Ἀσματικὴν χορείαν κροτήσωμεν σήμερον, ὃ φιλομάρτυρες· ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ νεοάθλου, καὶ νεολαμποῦς μάρτυρος Παντελεῆμονος, οὗτος γὰρ τῆς Τριάδος Γέγονεν ὑπέρμαχος, καὶ κήρυξ διαπρύσιος· καὶ τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ καταβαλὼν, τὸν τῆς πίστεως ἐκομίσατο στέφανον, καὶ τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων αὐτοῦ, μέγας ἐν ἀνάγκαις ἐπίκουρος ἐφίσταται, ἰώμενος τὰς νόσους, ὡς τὴν χάριν παρὰ

Χριστοῦ δεξιᾶς· οὗ ταῖς ἰσχυραῖς Σωτῆρ· εἰρήνην τῷ
κόσμῳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκπαντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ καρδίας
ὡδὴ γ'. καὶ δ'. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου
Δημητρίου.

Μεγαλυνάριον.

Νέος ἀλλ' ἀδάμαστος ἀθλητῆς, ὥφθης γενναϊόφρον,
τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν, διὸ ταῖς βασάνοις, παρέδωκας
τὸ σῶμα, Παντελεῆμον μάρτυς, ἀξιοθαύμαστε.

Χάριν ἱαμάτων παρὰ Θεοῦ, εἰλιπῶς παμμάκαρ, θερά-
πεις πάθη δεινά· διὸ τοῖς ἐν πίστει, σὲ ἐπικαλουμένοις,
θεράπεις τὰς νόσους, ψυχῆς καὶ σώματος.

οὐ γὰρ Θεοῦ κλέος σου τῷ κράτει,

οὐ γὰρ πέραις τῷδε ἔθου σου τεύχει,

οὐ γὰρ Παντελεῆμονος σθένει νεοφύλου,

οὐ γὰρ λιταῖς λυτρώμεθα δειγῶν παντοίων,

Τ Ε Λ Ο Σ.

Τὰ πρωτότυπα τῶν κατωτέρω ἐγγράφων μετὰ
τῶν ἐν πρωτοτύπῳ ὑπογραφῶν σφίλλονται
παρὰ τῇ μητρὶ τοῦ ἁγίου.

Πιστοποιητικὸν τῶν λαβόντων θαυματουργῶν παρὰ
Θεοῦ χάριν διὰ τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Παντελεῆμονος.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι Ἀθηνῶν μαρτυροῦμεν ἐ-
νώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι ἅπειρα θαύματα ἔκαμεν ἡ
χάρις τοῦ ἁγίου Παντελεῆμονος τοῦ νέου, ὅπου ἡ μήτηρ
Μοναχὴ διαφυλάττει μεθ' ἑαυτῆς τὴν χεῖρα τοῦ ἁγίου, ἡ-
ρὸν λείψνον ὅπου ὅτε ἁγιασμός καὶ τὸ ἔλαιον τῆς καν-
δύλας του χρίόμενοι οἱ πάσχοντες ἐθεραπεύθησαν πλήθος
χριστιανῶν ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ὡς ἅπαντα ἡ πόλις
καὶ τὰ περίξ τῶν Ἀθηνῶν αὐτὰ γνωρίζουσι. Μάρτυς ὁ
Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὅτι οὐ ψευδόμεθα· ὀρκιζόμε-
νοι εἰς τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου μας καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώ-
ματός μας ἀποχώρησιν τῆς ψυχῆς μας ὅτι καὶ εἶδομεν καὶ
ἠκούσαμεν ὁμολογοῦμεν! Ἡ μοναχὴ Ἄννα μήτηρ τοῦ ἁ-
γίου ἐκφώνησεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ μό-
νου Θεοῦ· πρεσβείαις τοῦ ἁγίου Παντελεῆμονος, καὶ χρί-
ουσα τοὺς ἀσθενεῖς ἐθεραπεύθημεν εἰς τὴν στιγμήν, καὶ ἐκ
μεγάλων ἀσθενειῶν, ἀπελπισμένοι παρὰ τῶν ἱατρῶν, ἐθε-
ραπεύθησαν.

Ἰωάννης Μαθαρῆκος

Χρήστος Ἀνδρέου

Σ. Κωνσταντίνου

Θεόδωρος Γεωργίου

Λουκάς Τζούζας

Πέτρος Μακμαρούκης

Βαγγελόπουλος Μακεδῶν

Ἀθανάσιος Σπηλιόπουλος

Ν. Π. Ἰοτόπουλος

Π. Μιχαλόπουλος

Στάμος Π. Φυλακτὸς

Π. Μπαλλήλας

Χαράλαμπος Δημητρίου	Μ. Ιωάννου
Α. Αλειφάρος	Α. Γεωργόπουλος
Άλέξης Ηλιόπουλος	Λεωνίδας Κ. Ράνερος
Φιλίππης Κολιάτζος	Παναγιώτης Ιωάννου
Γεώργιος Μποζόπουλος	Δ. Άναστασίου
Α. Γ. Ρόντος	Παναγιώτης Ν. Τζάγανης
Σπύρος Τούνης	Ιωάννης Μπαργιακτάρης
Π. Ν. Τζάγανος	Μ. Ρ. Κρίγγος
Α. Γ. Μουρίκης	Δ. Παντελή Δραμαντίνος
Χρήστος Γ. Σαλέρας	Νέστορας Μπότζης
Γεώργιος Παπ. Χρήστου	Κωνσταντίνος Στεργιόπουλος
Αναστάσιος Μανταδάκης	Σπύρος Κολετζάκος
Μήτρος Έγγελης	Γεώργιος Φητζίνης
Γεώργιος Σ. Ντόνης	Νικόλαος Α. Σταμπανέλου
Ιωάννης Νεοφώτιστος	Σταμάτης Λαγκός
Μάρκος Κωνσταντίνου	Παναγιώτης Μαυριωδής
Π. Ερυστόπουλος	Ιωάν. Λαγινόπουλος
Ηλίας Πολυχρονόπουλος	Γ. Μπογιαζίδης
Α. Κοκκινομήτης	Ιω. Δ. Αδαμόπουλος
Ιωάννης Κατζιώτης	Ιωάννης Κρόκας
Π. Μιχαλόπουλος	Δημήτριος Φετηχανόπουλος
Μιχαήλ Α. Χριστοχόος	Κωνσταντίνος Άγγελάκης,
Τρίφων Βερόπουλος	Άθανάσιος Ι. Κούζας
Σ. Ι. Κώστας	Βαρνάβας Γεωργίου
Ιω. Κάπος	Χρήστος Μπαράλης
Άθανάσιος Σταύρου	Πολύζωης Πιχόπουλος
Γεώργ. Ανδρέου Σουλιώτου	Βασιλική Α. Στρούμπου
Μαρία Χατζή Αντώνη	Κυριακούλα Μπότζη
Μαρία Ιωάννου Αργυρίου	Ειρήνη Άθανασίου Τσούμα